

[Forsvarsministeren]

ler ikke Combaltap, NATO-hovedkvarteret, skulle have deltaget heri.

Steen Folke (VS):

Jeg nærer en dybtfølt og positiv interesse for det danske folk, og det forekommer mig at være det centrale i denne sag.

Nu fik vi at vide, at beslutningerne under øvelsen om brug af atomvåben blev truffet uden for dansk område af NATO-officerer, som ikke var danske, og at ikke engang Combaltap, altså den øverste danske chef for enhedskommandoen, var inddraget i beslutningen. Vil det sige, at det afspejler, hvad man i NATO forestiller sig ved et realistisk beslutningsforløb på det militære plan omkring brug af atomvåben, eller er der andre grunde til, at man valgte den fremgangsmåde?

Ud over denne reelle oplysning i ministerens svar vil jeg stadig efterlyse i hvert fald antydninger af, om brugen af disse våben forudsås at have haft konsekvenser i retning af ofre i civilbefolkningen. Under øvelsens gennemspilning, var det da en brug af såkaldt taktiske atomvåben, som medførte ofre? Hvis ministeren mener, det er for meget at spørge om, hvor stort antallet af ofre var, kan vi måske i det mindste få at vide, om man overhovedet forestillede sig, at denne brug af atomvåben betød civile ofre i den danske befolkning.

Forsvarsministeren (Hans Engell):

Jeg skal kun gentage, hvad jeg allerede sagde til hr. Steen Folke i indledningen, at allieret anvendelse af atomvåben fra og på dansk område kun kan finde sted med regeringens tilladelse. Jeg mener, det er klart svar nok på det, hr. Steen Folke har spurgt om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2

4) Til *justitsministeren* af:

Aase Olesen (RV):

»Agter justitsministeren at nedsætte et udvalg til undersøgelse af domstolenes og politiets behandling af volds- og voldtægtsanmeldelser?«

Skriftlig begrundelse

I dagbladet Politiken den 30. september 1982 har formanden for Danske Kvinders Nationalråd, Karen Ytting, redegjort for DKNs henvendelse til tidligere justitsminister Ole Espersen og dennes svar på henvendelsen.

Jeg skal gøre opmærksom på, at den daværende ministers svar vedrørende den ændrede lovgivning ikke berører anmelderens retsstilling i perioden, før sagen er rejst, og at det specielt er dette problem, der ønskes undersøgt.

Aase Olesen (RV):

Spørgsmålet om, hvorvidt justitsministeriet vil nedsætte et udvalg til undersøgelse af domstolenes og politiets behandling af volds- og voldtægtsanmeldelser, blev rejst i foråret over for den daværende justitsminister. Desværre var svaret fra justitsministeren dengang negativt. Ministeren mente ikke, der var tilstrækkeligt grundlag for at nedsætte et sådant udvalg, idet han bl. a. over for Danske Kvinders Nationalråd og ligestillingsrådet fremhævede, at den forurettede parts stilling i disse sager nu var styrket med lovændringen i 1980, hvorved man bl. a. fik ret til at få beskikket advokat både under sagens efterforskning og under selve behandlingen.

Siden er en række sager afsluttet, uden at der er rejst tiltale. Fra rigsadvokatens side er der til ligestillingsrådet fremkommet en forklaring herpå, som stemmer meget lidt overens med den almindelige opfattelse af, at kvinder og mænd bør behandles ens, og på denne baggrund kunne der nok være grund til at drøfte, om dette er den almindelige opfattelse af retssikkerhed hos politiet. Det vil derfor være vigtigt at få belyst, om undersøgelserne og efterfølgende tiltalefrafald eller retssager er foregået ud fra denne holdning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg deler helt fru Aase Olesens opfattelse, at der her er tale om et vigtigt emne, og at det er af betydning, at man får rejst sagerne og gennemført dem. Voldtægt er en forbrydelse, der er farlig og nedværdigende for de kvinder, den går ud over, og derfor er det da også opfattelsen, at man skal give de forurettede kvinder den bedst mulige beskyttelse og bistand, så der i videst muligt omfang bliver sikkerhed for, at den skyldige bliver dømt.